การพัฒนาสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง

The Development of Instructional Media of Comparative Sentences with “bǐ” in Chinese for Chinese Grammar Learning

(Received: January 28, 2022; Revised: April 21, 2022; Accepted: April 29, 2022)

พรรณภรณ์ ขันธพัทธ์[1] ตรีศูล เกษร[2] ศุภกร ทาพิมพ์[2]
อนงครัตน์ บังศรี[2] อุษณา ทีบัว[2]
Pannaporn Kantapat[1] Threesoon Kesorn[2] Suphakorn Tapim[2]
Anongkarat Bangsri[2] Ausana Teebua[2]

บทคัดย่อ

งานวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพให้กับสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลางให้มีประสิทธิภาพ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความรู้และความเข้าใจในเรื่องประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลางระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “bǐ” ในภาษาจีนกลาง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้องเรียนศิลป์ภาษาจีน โรงเรียนเพชรพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการสอน จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test ผลการวิจัยพบว่า

[1] คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchabun Rajabhat University
e-mail: pannaporn.kan@pcru.ac.th

[2] คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchabun Rajabhat University

ประสิทธิภาพของสื่อการสอนมีค่าเท่ากับ 80.06/83.25 ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลางอยู่ในระดับมาก
คำสำคัญ: สื่อการสอน ไวยากรณ์ ประโยคเปรียบเทียบ bǐ ภาษาจีน

Abstract

The objectives of this research are divided in 3 parts; 1) Developing and enhancing the efficiency of instructional media of comparative sentences with “bǐ” in Chinese which based on learning. 2) Comparing the knowledge and comprehension in comparative sentences with “bǐ” in Chinese of students before and after learning through this lesson. 3) Investigating the student’ satisfaction towards the developed lesson. The population was 20 Chinese program students, studying in Grade 11 of Phetpittayakom School. The instruments of this research are the instructional media of comparative sentences with “bǐ” in Chinese that is compiled by researchers, a pre-assessment test, a post-assessment test, and a questionnaire of students’ satisfaction towards the lesson developed. percentage, average, standard deviation (S.D.), and matched paired t-test were used in collecting and analyzing data. The results of the research are the average score of formative test of this instructional media of comparative sentences with “bǐ” in Chinese is 80.06 percent and the average score of summative test is 83.25 percent (80.06/83.25). The students’ knowledge and comprehension of comparative sentences with “bǐ” in Chinese after learning through this material are significantly higher than before using it at the .01 level. The students satisfy on the instructional media of comparative sentences with “bǐ” in Chinese.
Keywords: Instructional Media, Grammar, Comparative Sentences, bi, Chinese

บทนำ

ปัจจุบันโรงเรียนที่เปิดทำการเรียนการสอนภาษาจีนในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยทั่วไปพบว่าเป็นโรงเรียนตั้งแต่ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และใหญ่พิเศษ ซึ่งมีโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 เขต 2 และเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40 และเอกชน โดยโรงเรียนเหล่านี้ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาจีนในยุคปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากโรงเรียนและหน่วยงานต่าง ๆ มักจะจัดกิจกรรมเกี่ยวข้องกับภาษาจีน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสและเข้าใจถึงวัฒนธรรมจีนมากยิ่งขึ้น

สื่อการสอน คือ เครื่องมือสำคัญที่ช่วยอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการเรียนการสอนให้ดำเนินไปได้ด้วยดีอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยในการถ่ายทอดองค์ความรู้ กระบวนการทางความคิดและทัศนคติของผู้สอนไปสู่ผู้เรียน ตลอดจนทำให้การเรียนการสอนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนหรือหลักสูตรกำหนดไว้ ดังนั้นการเรียนการสอนที่มีการใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้และสัมผัสถึงความเป็นรูปธรรมของสิ่งที่ผู้สอนต้องการถ่ายทอด อีกทั้งยังสามารถทำให้บรรยากาศของการสอนมีความน่าสนใจและดึงดูดผู้เรียนให้เข้ามามีส่วนร่วม (ประดินันท์ อุปรมัย, 2540, น. 176-177)

ภาษาจีนและภาษาไทยมีโครงสร้างและรูปแบบไวยากรณ์ที่คล้ายกันในหลายจุด แต่หากพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า โครงสร้างและรูปแบบไวยากรณ์ยังคงมีความแตกต่างกันบางประการ (พระยาอนุมานราชธน, 2522, น. 111) จากเหตุผลดังกล่าวทำให้การศึกษาไวยากรณ์จีนบางเรื่องเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย แต่บางเรื่องกลับกลายเป็นปัญหาที่ทำผู้เรียนเกิดความสับสน

อักษร “比” (bǐ) คือ คำบุพบทที่มักปรากฏอยู่ในรูปประโยคเปรียบเทียบของภาษาจีนกลางและถือว่าเป็นไวยากรณ์ขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาให้ชำนาญ เนื่องจากรูปแบบวากยสัมพันธ์ของประโยคมีความหลากหลาย โดยเฉพาะประโยคที่มีคำ บทเสริม หรือบทขยายต่าง ๆ เข้ามาเป็นส่วนประกอบ ทำให้เป็นจุดที่ยากและส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสับสน (ตรีศูล เกษร, ศุภกร ทาพิมพ์ และ อนงครัตน์ บังศรี, 2562, น. 91-102) นอกจากนี้ยังพบว่า การเรียนการสอนในเรื่องดังกล่าว โดยทั่วไปมักจะเป็นการเรียนการสอนในรูปแบบโครงสร้างประโยคแบบพื้นฐานเท่านั้น ไม่ได้มีการกล่าวถึงรายละเอียดและองค์ประกอบสำคัญบางประการของเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนและใช้ผิดเมื่อพบรูปแบบโครงสร้างที่ไม่คุ้นเคย เช่น การสร้างประโยคที่องค์ประกอบไม่สมบูรณ์ การเกินมาของคำหรือวลีที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือการสร้างประโยคภาษาจีนตามรูปแบบโครงสร้างภาษาไทย เป็นต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะมีการรวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ “bǐ” สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 5 ทั้งนี้เพื่อดำเนินการสร้างสื่อการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนา ต่อยอดความรู้และแก้ไขปัญหาทางไวยากรณ์ “bǐ” ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างตรงจุด ตลอดจนก่อให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพให้กับสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความรู้และความเข้าใจในเรื่องประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “bǐ” ในภาษาจีนกลาง

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้สื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลางที่มีประสิทธิภาพ 75/75
2. ได้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางความรู้และความเข้าใจในเรื่องประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ปี 5
3. ได้ทราบระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “bǐ” ในภาษาจีนกลาง

สมมติฐานของการวิจัย

1. สื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “bǐ” ในภาษาจีนกลางมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความรู้ความเข้าใจในไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลางสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้องเรียนศิลป์ภาษาจีน โรงเรียนเพชรพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา สื่อการสอนแบ่งออกเป็น 4 บท คือ บทที่ 1 ส่วนประกอบหลักและโครงสร้างพื้นฐานของประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” บทที่ 2 ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ที่มีส่วนเสริมบอกจำนวน บทที่ 3 ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ที่มีกริยาวิเศษณ์ “还” (hái) และ “更” (gèng) และบทที่ 4 รูปประโยคปฏิเสธและข้อควรคำนึงในการใช้ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ซึ่งเนื้อหาข้างต้นผู้วิจัยได้รวบรวม สรุป และคัดเลือกจากตำราและงานเขียนทางวิชาการรูปแบบต่าง ๆ เช่น หนังสือแบบเรียนวิชาภาษาจีนของผู้เรียน บทความวิจัย บทความวิชาการ วารสาร เป็นต้น ในส่วนของคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้ในชุดสื่อการสอนคัดเลือกมาจากประมวลคำศัพท์การสอบวัดระดับภาษาจีนมาตรฐาน HSK ระดับที่ 1-3

วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือวิจัย

1. สื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ขั้นวิเคราะห์ ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีการสร้างแบบเรียนและสื่อการสอนภาษาจีน รวมถึงวิเคราะห์คำอธิบายและจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาจีนจากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 139-167) อีกทั้งวิเคราะห์เนื้อหาแบบเรียนที่ถูกใช้ในการเรียนการสอนของห้องเรียนศิลป์ภาษาจีนโรงเรียนเพชรพิทยาคม ตลอดจนเนื้อหาที่เกี่ยวกับประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในงานเขียนทางวิชาการรูปแบบต่าง ๆ

1.2 ขั้นออกแบบ

1.2.1 แบ่งประเภทและคัดเลือกรูปแบบโครงสร้างประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ที่ถูกเน้นย้ำในการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีเนื้อหาสอดคล้องและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

1.2.3 กำหนดเนื้อหาบทเรียนออกเป็น 4 บท ได้แก่ บทที่ 1 ส่วนประกอบหลักและโครงสร้างพื้นฐานของประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” บทที่ 2 ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ที่มีส่วนเสริมบอกจำนวน บทที่ 3 ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ที่มีกริยาวิเศษณ์ “还” (hái) และ “更” (gèng) และบทที่ 4 รูปประโยคปฏิเสธและข้อควรคำนึงในการใช้ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ”

1.3 ขั้นพัฒนา

1.3.1 ดำเนินการสร้างรูปเล่มของสื่อการสอนและแบบทดสอบท้ายบทเรียนตามที่ได้กำหนดไว้

1.3.2 สร้างแบบประเมินคุณภาพของรูปเล่มสื่อการสอนและแบบประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบท้ายบทแต่ละบท

1.3.3 นำรูปเล่มสื่อการสอนและแบบประเมินส่งผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

1.3.4 ดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำผลการประเมินไปคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

1.3.5 ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งและจัดทำเป็นรูปเล่ม เพื่อนำไปทดลองหาค่าประสิทธิภาพ ทั้งนี้ได้กำหนดให้ค่าประสิทธิภาพ คือ 75/75

1.4 ขั้นทดลอง

1.4.1 นำสื่อการสอนไปทดลองกับนักเรียนที่คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 คน ค่าประสิทธิภาพ คือ 76.25/75.00 จากนั้นดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

1.4.2 นำสื่อการสอนไปทดลองกับนักเรียนที่คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ค่าประสิทธิภาพ คือ 80.00/82.00 จากนั้นดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

1.5 ขั้นประเมินผล ดำเนินการจัดทำเป็นรูปเล่มฉบับสมบูรณ์และนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลางก่อนเรียนและหลังเรียน ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นวิเคราะห์ วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละบทเรียนที่ได้กำหนดขึ้นในกระบวนการสร้างสื่อการสอนเพื่อวางแผนในการออกข้อสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนในแต่ละบท

2.2 ขั้นออกแบบ

2.2.1 ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

2.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง จำนวน 30 ข้อ แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.3 ขั้นพัฒนา

2.3.1 สร้างแบบประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง

2.3.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ส่งผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) พบว่า ดัชนีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทุกข้อ

2.4 ขั้นทดลอง นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ถูกสร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ และนำคะแนนที่ได้ทำการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) จากนั้นคัดเลือกแบบทดสอบที่มีช่วงชั้นของค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และช่วงชั้นของค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ

2.5 ขั้นประเมินผล นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ถูกสร้างขึ้นและผ่านการประเมินคุณภาพไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีน ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ขั้นวิเคราะห์ วิเคราะห์เนื้อหาของกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาของสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีน รวมถึงรูปเล่มและส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญตลอดจนวัตถุประสงค์ของเนื้อหา จากนั้นจึงกำหนดประเด็นความพึงพอใจ

3.2 ขั้นออกแบบ ศึกษาหลักเกณฑ์ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ รวมถึงหลักเกณฑ์ แนวคิด ทฤษฎีของการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3 ขั้นพัฒนา

3.3.1 ดำเนินการสร้างข้อคำถามของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยแบ่งประเด็นความพึงพอใจออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านแบบฝึกหัด ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ โดยมาตราส่วนการประเมินค่าแบบสอบถามความพึงพอใจได้ประยุกต์จากแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2556, น. 121) และ Likert (1961, p. 247)

3.3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.84 สามารถนำไปใช้ได้

3.4 ขั้นทดลอง นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และทำการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

3.5 ขั้นประเมินผล นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้เวลาทำการเรียนการสอนทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ โดยสัปดาห์แรกดำเนินการทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pre-test) ให้กับกลุ่มตัวอย่างใช้เวลา 45 นาที ต่อมาคือ ดำเนินการสอนด้วยสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง จำนวน 4 บท บทละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ต่อเนื่องเป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยใน 30 นาทีแรกเป็นการสอนในเรื่องของโครงสร้าง 30 นาทีต่อมาเป็นกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ และ 30 นาทีสุดท้ายเป็นการทำแบบฝึกหัดท้ายบทพร้อมเฉลย สัปดาห์ถัดมาให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Post-test) และแบบสอบถามความพึงพอใจ จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้ไปหาค่าประสิทธิภาพของสื่อการสอน รวมถึงเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนและประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติในการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2 และสถิติ Dependent sample t-test

สรุปผลการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนาและการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง

จากผลการวิจัยพบว่า สื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง ได้มีการพัฒนาและกระบวนการสร้างที่เป็นระบบ เริ่มจากการรวบรวมและศึกษาวิเคราะห์เอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสื่อการสอนและไวยากรณ์จีน จากนั้นกำหนดขอบเขตของเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ดำเนินการแบ่งลำดับเนื้อหาบทเรียนให้แต่ละ

บทเรียนมีความเชื่อมโยงกันและมีระดับความซับซ้อนของโครงสร้างไวยากรณ์จากง่ายไปยาก ดำเนินการวางโครงสร้างรูปแบบการนำเสนอ จากนั้นจึงสร้าง สื่อการสอนตามโครงสร้างที่กำหนด รวมถึงการประเมินคุณภาพสื่อการสอนจากผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างก่อนนำไปใช้จริง จึงเกิดเป็นสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลางในลักษณะแบบเรียนไวยากรณ์ โดยภายในเนื้อหาได้มีการใช้รูปภาพเพื่อนำเสนอเนื้อหาทางไวยากรณ์ คำศัพท์ในเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน รวมถึงคำอธิบายไวยากรณ์ที่ใช้ภาษากระชับเข้าใจง่าย ตลอดจนมีแบบฝึกหัดและกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนนำความรู้ทางไวยากรณ์ไปใช้จริง

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน

เครื่องมือทดสอบ	จำนวน (คะแนน)	คะแนน (ร้อยละ)	E1/E2 (ร้อยละ)
แบบทดสอบรายบท	80	64.05	80.06
แบบทดสอบหลังเรียน	20	16.65	83.25
ประสิทธิภาพของสื่อการสอน (E1/E2)			80.06/83.25

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.06/83.25

ส่วนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความรู้และความเข้าใจในเรื่องประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	N	MEAN	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	20	20	7.05	2.929	-18.457	.000**
หลังเรียน	20	20	16.65	2.254		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนการทดสอบความรู้ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 7.05 คะแนน คะแนนการทดสอบความรู้หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 16.65 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางความรู้และความเข้าใจในเรื่องประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดสื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “bǐ” ในภาษาจีนกลาง

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการสอน

ประเด็นความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	แปลผล
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 คำอธิบายไวยากรณ์ชัดเจน เข้าใจง่าย	3.85	.671	มาก
1.2 นำเสนอวัตถุประสงค์ได้ถูกต้องชัดเจน	4.40	.681	มากที่สุด
1.3 เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	3.65	.489	มาก
1.4 เนื้อหาเรียงลำดับขั้นตอนจากง่ายไปยาก	3.85	.671	มาก
1.5 เนื้อหาครอบคลุมและทันสมัย	3.95	.605	มาก
รวม	**3.94**	**.252**	**มาก**
2. ด้านแบบฝึกหัด			
2.1 แบบฝึกหัดมีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัตุประสงค์	3.75	.444	มาก
2.2 คำสั่งในแบบฝึกหัดมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	3.65	.489	มาก
2.3 ปริมาณแบบฝึกหัดในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสม	3.85	.587	มาก
2.4 แบบฝึกหัดมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน	4.00	.649	มาก
2.5 มีความยากง่ายความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	3.65	.489	มาก
รวม	**3.78**	**.214**	**มาก**

ตารางที่ 3 ต่อ

ประเด็นความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	แปลผล
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับและการนำไปใช้			
3.1 ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์ “bǐ” ได้อย่างลึกซึ้ง	4.55	.510	มากที่สุด
3.2 ผู้เรียนใช้สื่อการเรียนรู้ในกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.65	.587	มาก
3.3 สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.30	.470	มากที่สุด
3.4 สามารถพัฒนาความรู้ทางไวยากรณ์จีนของผู้เรียน	4.15	.587	มาก
3.5 ความรู้ที่ได้สามารถต่อยอดการเรียนรู้ด้านภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น	3.45	.759	มาก
รวม	**4.02**	**.266**	**มาก**
รวมเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน	**3.91**	**.171**	**มาก**

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “bǐ” ในภาษาจีนกลาง พบว่า ภาพรวมของความพึงพอใจมีคะแนนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.91 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับและการนำไปใช้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 รองลงมา คือ ด้านเนื้อหา คะแนนเฉลี่ย 3.94 และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านแบบฝึกหัด คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.78 การแปลผลมีหมายความว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

การอภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลาง มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.06/83.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า มีกระบวนการสร้างสื่อการสอนที่เป็นระบบ ตั้งแต่การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการสร้างแบบเรียนหรือสื่อการสอน ศึกษาคำอธิบายและจุดประสงค์การเรียนรู้จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงเนื้อหาของแบบเรียนหลักที่ถูกใช้ในโรงเรียนเพชรพิทยาคม เพื่อให้เข้าใจถึงขอบเขตเนื้อหา พร้อมทั้งสังเคราะห์ วิเคราะห์ และประเมินระดับความยากง่ายของ

คำและประโยค จากนั้นจึงออกแบบและพัฒนา ตลอดจนนำไปทดลองและแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง สอดคล้องกับ มาลินี ณ นคร (2553, น. 7) กล่าวว่า สื่อการสอนหรือแบบเรียนที่ดีจะต้องดำเนินการสร้างอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเนื้อหาและแบบเรียน มีการวางโครงสร้าง วิธีการและรูปแบบการนำเสนอ จากนั้นจึงดำเนินการสร้างแบบเรียนตามที่กำหนด และมีการประเมินคุณภาพสื่อการสอนก่อนนำไปใช้กับผู้เรียน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางความรู้และความเข้าใจประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลางของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทั้งนี้เนื่องจากสื่อที่สร้างขึ้นมีเนื้อหาที่ครอบคลุม มีการจัดลำดับเนื้อหาทางไวยากรณ์ที่เหมาะสม มีการสอดแทรกรูปภาพ รวมถึงแสดงตัวอย่างโครงสร้างประโยคภาษาไทยควบคู่กับโครงสร้างภาษาจีน เพื่อแสดงการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างทางภาษา สอดคล้องกับแนวคิดของ สุธินี สุขตระกูล (2526, น. 109-112) ที่กล่าวว่า การแสดงการวิเคราะห์และเปรียบเทียบโครงสร้างทางภาษาแม่และภาษาที่เรียนจะทำให้ผู้เรียนรู้จักนำความเหมือนของโครงสร้างภาษาแม่ประยุกต์ใช้กับโครงสร้างภาษาที่เรียน อีกทั้งแยกแยะจัดระบบความแตกต่างระหว่างภาษาที่เรียนและภาษาแม่ได้ ประกอบกับภาษาที่ใช้อธิบายยังเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์ของแต่ละบทเรียนได้อย่างง่ายดาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อานุภาพ เลขะกุล (2556, น. 1-21) ที่กล่าวว่า การใช้ภาษาของตำราที่ดีนั้นจะต้องเข้าใจง่าย ผู้อ่านสามารถเข้าใจและได้ความหมายเดียวกัน อีกทั้งยังต้องหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาทางวิชาการมากจนเกินไป นอกจากนี้ยังมีการสร้างและผลิตสื่อการสอนอย่างเป็นระบบ ผ่านการตรวจประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้สื่อการสอนดังกล่าวมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุจรินทร์ ถิ่นทัพไทย (2547, น. 83) ที่กล่าวว่า แบบเรียนที่ได้รับการตรวจสอบและผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจะสามารถทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้และความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้การสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ยังผ่านกระบวนการที่มีคุณภาพและเป็นมาตรฐาน สอดคล้องกับแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2556, น. 56-58) ที่กล่าวว่า ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์เมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนที่มีคุณภาพและเหมาะสมจะทำให้เกิดความแตกต่างของคะแนนได้อย่างมีนัยสำคัญ

3. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ในภาษาจีนกลางที่มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.91 การแปลผลมีหมายความว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการสอนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลากหลายมูลเหตุประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการสร้างสื่อที่เป็นระบบจนเป็นผลให้ได้สื่อการสอนที่มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน การกำหนดและอธิบายเนื้อหาไวยากรณ์ให้เหมาะสมกับวัยและระดับความรู้ของผู้เรียน การสอดแทรกรูปภาพที่น่าสนใจมาแสดงผล

ให้เกิดความเข้าใจเรื่องการเปรียบเทียบ การอธิบายไวยากรณ์ด้วยภาษาที่เขาใจง่าย หรือปริมาณของเนื้อหาและเวลาที่ใช้ทำการสอนมีความเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อสื่อการสอน เกิดความเพลิดเพลินในการเรียน อีกทั้งยังเชื่อว่าการเรียนรู้จากสื่อการสอนครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และสามารถนำไปปรับใช้ในระดับการเรียนที่สูงขึ้นหรือในการใช้ชีวิตในอนาคต อันเห็นได้จากค่าคะแนนเฉลี่ยในด้านที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับและการนำไปใช้ ที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่าด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณี อาศัยราช และ นันทวดี วงษ์เสถียร (2557, น. 75) ที่กล่าวว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนไวยากรณ์อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สื่อการสอนที่ได้จากการวิจัยดังกล่าวสามารถนำไปเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือเป็นแนวทางในการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาและไวยากรณ์จีนทั้งในระดับมัธยมและอุดมศึกษา

2. เป็นแนวทางการเขียนงานวิจัยหรือการค้นคว้าอิสระทางด้านการสอนภาษาจีน เช่น งานวิจัยเพื่อการสร้างชุดฝึก ตำรา เอกสารประกอบการสอน สื่อการสอนหรือแบบเรียนสำหรับผู้ที่สนใจ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. นำสื่อการสอนจากการวิจัยนี้ไปประยุกต์กับวิธีการสอนรูปแบบอื่น ๆ หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงเนื้อหาไวยากรณ์ดังกล่าวไปเป็นไวยากรณ์ประเภทอื่น ๆ เพื่อก่อให้เกิดความหลากหลายของการศึกษาวิจัยในการสร้างสื่อการสอนหรือแบบเรียนไวยากรณ์

2. ปรับเปลี่ยนเนื้อหาไวยากรณ์จากประโยคเปรียบเทียบ “bǐ” ที่เน้นเพียงเนื้อหาการเรียนรู้ไวยากรณ์ประเภทเดียวให้เป็นประโยคเปรียบเทียบในลักษณะอื่น ๆ เพื่อที่จะได้ชุดสื่อการสอนหรือบทเรียนไวยากรณ์ประโยคเปรียบเทียบที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ตรีศูล เกษร, ศุภกร ทาพิมพ์, และอนงครัตน์ บังศรี. (2562). การวิเคราะห์เปรียบเทียบวากยสัมพันธ์ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “bi” ในภาษาจีนและ “กว่า” ในภาษาไทย. *วารสารร่มพฤกษ์, 37*(2), 92-102.

นุจรินทร์ ถิ่นทัพไทย. (2547). *การพัฒนาอ่านหนังสือเพิ่มเติมเรื่อง “เห็ดในระบบนิเวศของป่าสะแกราช” สำหรับนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 3*. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประดินันท์ อุปรมัย. (2540). *เอกสารการสอนชุดวิชาพื้นฐานการศึกษา หน่วยที่ 4 มนุษย์กับการเรียนรู้*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ฝ่ายวิชาการสำนักพิมพ์แมนดารินเอดูเคชั่น. (2559). *พิชิตคำศัพท์ HSK ระดับ 1-3*. กรุงเทพฯ: แมนดารินเอดูเคชั่น.

มาลินี ณ นคร. (2553). *การสร้างแบบเรียนเรื่องตัวสะกดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ* (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

สุธินี สุขตระกูล. (2526). *วิธีวิเคราะห์และเปรียบเทียบภาษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุพรรณี อาศัยราช, และนันทวดี วงษ์เสถียร. (2557). *การพัฒนาบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานโดยใช้เอกสารจริงด้านสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา.* สืบค้นจาก https://research.rmutsb.ac.th/fullpaper/2557/2557239875628.pdf

อนุมานราชธน, พระยา. (2522). *นิรุกติศาสตร์*. กรุงเทพฯ: คลังวิทยา.

อานุภาพ เลขะกุล. (2556). *การใช้ภาษาในการเขียนตำรา: เอกสารประกอบโครงการอบรมการเพิ่มศักยภาพในการผลิตผลงานทางวิชาการ*. สงขลา: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

Likert, R. A. (1961). *New patterns of management.* New York: McGraw-Hill.